

боты. “Отъ другъ странъ можемъ да кажемъ за въ почетъ на Бузи, че той никога не показваше неудоволствие или непочтене кѣмъ Господаря си.

Въ туй врѣме, на Хенриха помайчима му трѣбаше да иде въ Калкуттѣ. Тя, като трѣгнѣ по водѣ, зе съсь себе си и малкый-тъ Хенриха съ бавачъ-тъ му Бузи. Хенрихъ бѣше тогази боленъ, и помайчима му помислила че промѣненіе-то на въздухъ-тъ може да му поправи здравіе-то. Това ся случъ въ край тѣ на дѣждовно-то врѣме, когато Индія зелѣнѣе и ся вижда да е една прѣкрасна страна, но въ сѣщото врѣме бива и напълнена съ вредителны испаренія. Вечеръ когато корабъ-тъ ся спираше на якорь край брѣгове-тъ, Хенрихъ излѣзваше съ Бузи на сухо да ся расхожда. Често, като ходяхъ по полета-та и по села-та, тѣ захождахъ и до единъ миль далечъ отъ брѣгъ-тъ. До тѣзь поръ Хенрихъ не бѣше ходилъ на никѣдѣ, нито бѣ излѣ-